

Dosarul nr. 3ra-67/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – A. Negru

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, A. Nogai, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte judecătorul:

Svetlana Filincova,

Judecători:

Iurie Bejenaru, Maria Gervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursurilor declarate de către Străisteanu Gheorghe și Procuratura Generală,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Străisteanu Gheorghe împotriva Procuraturii Generale privind constatarea dreptului la acces la informație și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016,

CONSTATĂ :

La 18 aprilie 2016 Străisteanu Gheorghe s-a adresat în instanță cu cerere împotriva Procuraturii Generale, solicitând constatarea încălcării dreptului la informație și dreptul la examinarea cererii din 10 martie 2016 în termenul stabilit de lege, obligarea Procuraturii Generale de a examina cererea din 10 martie 2016 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare, precum și compensarea prejudiciului moral în mărime de 6 000 lei. (f.d. 3-9)

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 10 martie 2016, prin poșta electronică a expediat Procuraturii Generale o cerere în baza Legii privind accesul la informație. Reclamantul nu a primit răspuns de la Procuratura Generală și nici informația solicitată prin cererea din 10 martie 2016. A susținut reclamantul că pînă la data înregistrării cererii de chemare în judecată au trecut 38 de zile, astfel a expirat termenul prevăzut de lege pentru prezentarea informației de către Procuratura Generală.

Străisteanu Gheorghe consideră că angajații Procuraturii Generale i-au încălcat dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii în termenul stabilit de lege.

Cu referire la prejudiciul moral, Străisteanu Gheorghe a menționat că prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică.

Consideră că prejudiciul moral și material este în directă legătură cu acțiunile contrare legii ale procurorilor din Procuratura Generală și consideră că angajații Procuraturii au acționat vădit ilegal, ignorând intenționat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 10 martie 2016 și furnizarea informației solicitate.

De asemenea, a indicat că informația solicitată Procuraturii Generale era necesară pentru a fi prezentată în instanța de judecată, în alt dosar civil.

Reclamantul a estimat mărimea prejudiciului moral în sumă de 6000 lei, susținând că acesta a fost cauzat prin sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor persoanelor cu funcție de răspundere comise vădit contrar legislației, suferințe continue din cauza ilegalităților comise în privința sa de către angajații Procuraturii, falsificarea diferitor acte, procese contravenționale, penale și decizii, prin care refuză să aplice legea cu bună credință, anxietate cauzată de incertitudinea creată de angajații Procuraturii Generale, dificultatea în depășirea obstacolelor, impuse din cauza ignorării intenționate a legislației în vigoare naționale și crearea condițiilor pentru a-și apăra drepturile numai în instanța Curții Europene, suportând astfel cheltuieli materiale suplimentare.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 iunie 2016 s-a admis în parte cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe. S-a constatat încălcarea de către Procuratura Generală a dreptului lui Străisteanu Gheorghe la acces la informație, manifestată prin neexaminarea în termenul stabilit de lege a cererii din 10 martie 2016. S-a obligat Procuratura Generală ca în termen de 10 zile de la data devenirii definitive a prezentei hotărâri, să examineze, potrivit prevederilor Legii RM nr. 190 din 19.07.94 coraborată cu Legea nr. 982 din 11.05.2000, cererea formulată de reclamant la 10 martie 2016 și să-l informeze pe Străisteanu Gheorghe în modul stabilit de legile enunțate. În rest, pretențiile formulate de Străisteanu Gheorghe către Procuratura Generală s-au respins. (f.d. 48, 60-62)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel atât de Străisteanu Gheorghe cât și de Procuratura Generală. (f.d. 50-57, 59, 71-72)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 s-au respins apelurile declarate de către Străisteanu Gheorghe și de către Procuratura Generală, s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 iunie 2016. (f.d. 82-85)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că la 10 martie 2016 Străisteanu Gheorghe a depus în adresa Procuraturii Generale o cerere privind accesul la informație, iar Procuratura Generală nu a demonstrat faptul soluționării cererii în termen și informării petiționarului.

Astfel, instanța de apel a constatat legală și întemeiată hotărârea primei instanțe privind admiterea pretenției lui Străisteanu Gheorghe referitor la constatarea încălcării dreptului său de acces la informație prin neexaminarea în termenul stabilit de lege a cererii din 10 martie 2016 și obligarea Procuraturii Generale să soluționeze cererea.

În partea pretențiilor de ordin moral, Străisteanu Gheorghe nu a prezentat careva probe ce ar demonstra suportarea de către acesta a unor prejudicii morale și corect pretențiile respective au fost respinse.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 30 noiembrie 2016 Străisteanu Gheorghe a contestat-o cu recurs, solicitând casarea în parte a hotărârii instanței de fond și integral decizia instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite integral cerințele indicate în acțiune și a-i compensa prejudiciul moral. (f.d. 87-94)

Procuratura Generală de asemenea a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, indicând că cererea lui Străisteanu Gheorghe a fost soluționată, dar s-a admis o eroare tehnică la întocmirea răspunsului din 17 martie 2016, omițându-se a se indica că este soluționată și cererea lui Străisteanu Gheorghe din 10 martie 2016. (f.d. 100-101)

La 23 decembrie 2016 Procuratura Generală a depus referință la cererea de recurs depusă de Străisteanu Gheorghe, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d. 107-108)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 octombrie 2016, fiind expediată în adresa lui Străisteanu Gheorghe și a Procuraturii Generale prin intermediul oficiului poștal cu scrisoare de însoțire nr. 32518-4 din 22.11.2016, însă confirmarea recepționării nu este la materialele cauzei. (f.d. 86).

În condițiile descrise cererile de recurs depuse la 30 noiembrie 2016 și la 09 decembrie 2016 se consideră a fi depuse în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de către Străisteanu Gheorghe și Procuraturii Generale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Completul de judecată menționează că recursurile în cauză conțin obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a drepturilor recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. În recursurile declarate de către Străisteanu Gheorghe și Procuratura Generală, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei

recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererilor de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursurile înaintate de Străisteanu Gheorghe și de Procuratura Generală împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Străisteanu Gheorghe și de către Procuratura Generală împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Străisteanu Gheorghe împotriva Procuraturii Generale privind constatarea dreptului la acces la informație și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas